

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

Vores ref. LHA/PSK/hes

Journalnr. 1.3.2.1-009

Deres ref.

Dato 30.04.2007

L 213 - Kapitalfonde og CFC-beskatning

Skatteministeren har fremsat L 213 - Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige skattelove (Kapitalfonde og CFC-beskatning).

F&P vil gerne anerkende, at lovforslaget på to - for branchen meget væsentlige - områder er blevet tilpasset i forhold til de bemærkninger, som F&P anførte i sit høringssvar af 23. februar 2007. Det drejer sig dels om undtagelsen fra lovforslagets bestemmelser om rentefradragsbegrænsning for så vidt angår livsforsikringselskaber, dels om opretholdelsen af den nuværende dispensationsadgang fra CFC-beskatningsreglerne.

Det er positivt, at der på disse områder er sket en tilpasning af lovforslaget i forhold til det forslag, som F&P oprindeligt modtog i høring. Ellers ville lovforslaget, som tidligere anført af F&P, have haft utilsigtede og urimelige konsekvenser for forsikringselskaber.

Til det fremsatte lovforslag har F&P alene en række tekniske bemærkninger:

Rentefradragsbegrænsning - livsforsikringselskaber

Det fremgår af lovforslaget, at livsforsikringselskaber vil blive undtaget fra selskabsskattelovens § 11 B - bestemmelsen om rentefradragsbegrænsning. F&P antager, at det i forlængelse heraf heller ikke har været hensigten, at livsforsikringselskaber skal være omfattet af selskabsskattelovens § 11 C - bestemmelsen om fradragsbeskæring efter en EBIT-model. Det forekommer at være en fejl, at dette ikke fremgår udtrykkeligt af lovteksten, da det i bemærkningerne netop er anført, at de selskaber, der underlægges § 11 C er de samme, som de selskaber, der er omfattet af § 11 B.

Ejendomsdatterselskaber, der ejes af livsforsikringselskaber kan være skattefritaget efter selskabsskatteloven § 3 A. Indkomst i disse selskaber anses for indtjent af livsforsikringselskabet. F&P går ud fra, at fritagelsen for rentebeskæring for livsforsikringselskaber også omfatter indkomst fra § 3 A-selskaber. For at undgå enhver tvivl, finder F&P det hensigtsmæssigt, at dette forhold præciseres i bemærkningerne til lovforslaget.

I lovforslagets § 1, nr. 5 (vedrørende selskabsskattelovens § 11 B, stk. 7) er anført, at "finansieringsindtægter og -udgifter... mellem de sambeskattede selskaber indgår ikke i opgørelsen" af koncernens nettofinansieringsudgifter. Herved sikres skattnneutralitet, når alle sambeskattede selskaber medtages ved opgørelsen af rentebeskræningsbeløbet. Af den foreslåede bestemmelse i Selskabsskattelovens § 11 B, stk. 10 fremgår, at livsforsikringsselskaber ikke indgår i opgørelsen af koncernens nettofinansieringsudgifter. Dermed vil der alene være skattnneutralitet, hvis livsforsikringsselskaber i denne forbindelse betragtes som "ikke-sambeskattede"-selskaber. Livsforsikringsselskaber bør så at sige holdes ude af "koncernregnskabet/koncernopgørelsen". Dette bør præciseres i lovbemærkningerne.

Der findes finansielle koncerner, hvor et livsforsikringsselskab er udpeget som administrationselskab, og hvor koncernen indeholder selskaber og filialer, som fortsat skal rentefradragsbegrænses. Såfremt disse koncerner konstaterer kurstab, kan det fremføres efter § 11 B, stk. 9. Fritagelsen i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 10, bør som følge deraf formuleres således, at administrationselskaber, der er livsforsikringsselskaber, også kan fremføre kurstabene på vegne af de sambeskattede selskaber, der omfattes af rentefradragsbegrænsningsreglerne.

Rentefradragsbegrænsning - skadesforsikringsselskaber

F&P finder det positivt, at der i lovforslaget gives mulighed for at skadesforsikringsselskaber kan fremføre kurstab, jf. forslaget til selskabsskattelovens § 11 B, stk. 9. F&P finder dog ikke, at fremførelsesretten bør være tidsbegrænset, da det i så fald ikke i alle tilfælde vil være muligt at udnytte fradraget for beskårne kurstab fuldt ud. Dette vil f.eks. være tilfældet ved flere på hinanden følgende år med væsentlige rentestigninger. Der synes ikke at være nogen begrundelse for at begrænse fremførelsesretten til 3 år. I denne sammenhæng kan det da også anføres, at der ikke i skattelovgivningen i øvrigt opereres med lignende tidsbegrænsninger, jf. i den sammenhæng f.eks. forslaget til § 11 C, stk. 1, 1. pkt. Der er næppe risiko for, at en tidsubegrænset fremførelsesret kan blive misbrugt.

I denne sammenhæng skal det også fremføres, at kurstabsfremførelsesreglen, jf. ligeledes forslaget til selskabsskattelovens § 11 B, stk. 9, foreslås formuleret således, at kurstab, der er konstateret i ét selskab, kan anvendes af andre selskaber i de følgende år. En sådan anvendelse "på tværs af selskaber" medfører behov for fastsættelse af regler, der sikrer skattekompensation fra det udnyttende selskab til det tabskonstaterende selskab (i stil med sambeskatningskompensationerne).

Både i forhold til forslaget til selskabsskattelovens § 11 B, stk. 9, sidste pkt., og til § 11 C, stk. 2, sidste punkt, bør det præciseres, at ophørsspaltning kan ske såvel skattefrit som skattepligtigt, ligesom det bør præciseres, at bestemmelserne også finder anvendelse ved fusion.

I relation til forslaget til selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, skal F&P anmode om, at det præciseres, hvad der anses for at være driftsindtægter og driftsudgifter i skadesforsikringsselskaber, idet f.eks. finansielle kontrakter, der er indgået for at sikre mod renterisikoen på de forsikringsmæssige hensættelser, bør være omfattet.

Det fremgår af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 5, at gevinst og tab på aktier efter aktieavancebeskatningsloven indgår i opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne. Imidlertid frem-

går det ikke, hvorledes aktieavancer hos skadesforsikringselskaber, som er blevet skattepligtige via fradragsbegrænsningsreglerne, jf. selskabsskattelovens § 13 stk. 8-9, indgår i fradragsbeskæringsreglerne efter lovforslaget skal behandles. F&P skal derfor foreslå, at aktieavancer, som er blevet skattepligtige via fradragsbegrænsningsreglerne, indgår som finansieringsindtægter ved opgørelsen af fradragsbeskæring.

F&P finder, at forslaget til selskabsskattelovens § 11 B, stk. 6, der vedrører modregning af aktier i datterselskaber, også bør omfatte investering i filialer, da der ikke bør være forskel på, om etablering af udenlandske virksomheder sker i aktieselskabsform eller som filial. Det skal i denne sammenhæng fremhæves, at flere koncerner gennem de senere år har arbejdet hen imod en forenklet koncernstruktur, hvor der er hovedkontor i ét land og hvor øvrige virksomheder er etableret som filialer i andre lande. F&P finder, at det bør være neutralt, om etableringen sker som aktieselskab eller som filial. Indregning af 20 pct. af investeringen i datterselskaber, bør derfor også omfatte investering i filialer.

Endvidere ønskes det tydeliggjort i bestemmelsen, at det ikke udelukkende er anskaffelsessummen, der kan medregnes, når den skattemæssige værdi skal opgøres. Det samme bør være gældende for så vidt angår kapitalforhøjelser. Endelig er det problematisk, at anskaffelsessummen mistes ved koncerninterne overdragelser.

Ifølge selskabsskattelovens § 11 B, stk. 7 skal der ske en samlet opgørelse af nettofinansieringsudgifterne for sambeskattede selskaber. Derimod skal fradragsbeskæring fordeles efter selskabernes bruttofinansieringsudgifter, jf. § 11 B stk. 7, 2. sidste pkt. Fordelingen af rentefradragsbeskæring bør ske forholdsmæssigt på de selskaber, som har nettofinansieringsudgifter, idet der ellers kan ske en fradragsbeskæring, der giver en forkert fordeling af skatteomkostningen mellem selskaber, når der tages hensyn til selskabernes faktiske nettofinansieringsudgift.

Dette vil samlet for en koncern være uden betydning, hvis selskaberne i koncernen er 100 pct. ejede, men der kan opstå en situation, hvor der sker en forfordeling af minoritetsaktionærer.

CFC-beskatning

Som nævnt er det positivt, at dispensationsadgangen for finansielle virksomheder, herunder forsikringselskab, er genindført i forhold til det oprindelige udkast til lovforslag.

F&P går i denne sammenhæng ud fra, at de virksomheder, der allerede har fået dispensation for CFC-beskatning, fortsat vil være fritaget.

Som bestemmelsen er formuleret i lovforslaget, er der alene tale om en dispensationsadgang for udenlandske datterselskaber, jf. forslaget til selskabsskattelovens § 32, stk. 2, 3. pkt. F&P finder, at der er behov for at sikre en ensartet behandling af indenlandske og udenlandske selskaber. Derfor bør også danske selskaber kunne søge om dispensation.

F&P ønsker, at Skatteministeriet bekræfter, at dispensationsadgangen i selskabsskattelovens § 32, stk. 2, fortsat omfatter både datterselskaber og filialer.

F&P står naturligvis til rådighed for en uddybning af ovennævnte bemærkninger.

Lene Harkes
lha@forsikringenshus.dk

Peter Skjødt
psk@forsikringenshus.dk